

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

34. De voto & voti redemptione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

IV. tale votum non obligare, conformiter dictis in
Q. priori, alii cum Engel *h. t. n. 5.* tenent con-
 trarium. 3. Debet promissio esse *libera*; unde
 metu gravi injustè incusso emissum votum solen-
 ne aut (juxta multos) Religiosum constituens est
 nullum, saltem de jure Ecclesiastico. *c. 1. de his,*
qua vi. & votum factum ex errore, qui versetur
 circa rei *substantiam*, vel circumstantiam redun-
 dantem in substantiam, vel circa motivum for-
 male principale, itidem nullum est; quia omnem
 suam vim habet à voluntate & intentione vo-
 ventis. 4. Debet promissio *DEO* fieri: facta
 sanctis non est propriè votum, nisi in honorem
 Sancti ad DEum ipsum immediatè dirigatur. Ra-
 tio, quia votum est cultus patriæ soli DEO de-
 bitus. 5. Debet esse res, quæ promittitur, *pos-*
stibilis; hinc nullum est votum, nunquam pec-
 candi venialiter. *honestæ*; unde non sufficit res tam
 de se quàm respectivè indifferens ad finem; &
quidem de meliori bono, hoc est, de eo, quod
 omnibus spectatis melius est, quàm oppositum;
 hinc si quis voveat inire matrimonium ad vitan-
 dam consuetudinem peccandi, potest non ob-
 stante hoc voto per se loquendo vel Religio-
 nem ingredi, vel amplecti continentiam, quia
 hoc absolutè melius est.

Q. 3. Quæ sit obligatio voti? Resp. in genere I.
 Licitum esse vovere, patet ex pluribus Scripturæ
 textibus, præsertim *Num. 30. v. 3. Deut. 23. v.*
21. Eccles. 5. v. 3. & 4. Interim ad vovendum
 nulla est obligatio; post votum tamen factum

ne-

necessario illud impletur. Utrumque suadet
 tio, & habetur *c. 6. h. t.* 2. In specie. Oblatio
 implendi votum est vel gratis vel levis, prout
 ut aut mens voventis est; cum vovens se
 possit obligare sub levi, licet materia gravis
 ut Illsung *de vot. n. 101.* aut, si mentem
 non expressit, prout materia est. Pichl. *b. t.*
 3. *Votum personale* tantum obligat voventem
 nec tenetur vovens, nec potest per alium
 implere. Engel *h. t. n. 15.* ubi etiam *Rdet ad*
h. t. *Votum reale* potest impleri per alium,
 nihil interest, an vovens, an alius ejus nomine
 de ipsius substantia elemosynam expendat;
 xum est bonis voventis, adeoque & obligatio
 voti hujus ad hæredes transit, *c. 18. de censu.*
 tamen prius est solvendum, quam soluta fuerit
 quæ defunctus debebat ex justitia. Ratio, quia
 debetur ex bonis defuncti, quæ non sunt
 deducto ære alieno. *Votum mixtum* transit ad
 hæredes, quatenus est reale, si illa realitas
 rari potest; uti & dicitur, quod si materia
 sit dividua, possitque quoad unam partem
 ri, ad id teneatur vovens, vid. tamen Engel
n. 14. 4. Si pro nullo determinato tempore
 tum emissum, implendum illud est, quam
 mùm viri prudentis arbitrio commodè fieri
 test, arg. *Deut. 23. v. 21. Eccles. 5. v. 3.* Si
 vel tempus præfixum, implendum est intra
 tempus; quod si hoc omittat vovens, peccat
 contra votum; non tamen ideo liberatur ab
 executione, sed postea tenetur implere, sine ex-

entione vel naturâ voti res promissa certo tem-
 pori fuerit affixa. Schmalzgr. *b. t. n. 58.*

Q. 4. *Qualiter obligatio voti tollatur ? Resp.* In
 genere, dupliciter. 1. Nullius autoritate inter-
 veniente, idque vel mutatione materiæ voto pro-
 missæ, si illa fiat impossibilis de facto aut de jure;
 vel desitione conditionis, à qua pendeat; etiam
 si ipse vovens malitiosè eventum conditionis im-
 pediret; quia scil. nec hoc casu impleta est con-
 ditio. 2. Interveniante autoritate humana;
 scil. *irritatione*, quâ obligatio voti tollitur ab eo
 cujus potestati subjecta est voluntas voventis, vel
 voti materia, sic ut votum ab ejus consensu de-
 pendeat. *Commutatione*, quâ non quidem omni-
 no tollitur obligatio voti, sed in locum materiæ
 voto permiffæ alia substituitur; si pio operi, quod
 voto promissum est, substituatür pecunia in elee-
 mosynam danda, dicitur propriè *redemptio* voti.
Dispensatione, quâ nomine DEI ab habente pote-
 statem penitus remittitur obligatio voti; quòd
 dispensatio non fiat proprio nomine, differt ab
 irritatione.

Q. 5. *Quæ vota & à quibus irritari possunt ?*

Resp. 1. Omnia vota *impuberum* simpliciter & di-
 rectè irritari possunt à patre, in hujus defectu ab
 Avo paterno; vel si in horum defectu impubes
 Tutorem, aut matrem saltem habeat, ab his
 ejus vòta possunt irritari. *can. 2. caus. 20. q. 2.*
 Ratio est judicii imbecillitas in ea ætate. Amplia-
 tiones hujus responsion. vid. apud Laym. *L. 4.*
Tr. 4. c. 7. n. 10. §. amplia secundo. Puberum
 vota

Liber. III.

N

vota

vota irritari nequeunt, quamvis hi sint etiam sub potestate patria, nisi quatenus obfunt di-
 nã & gubernationi familiã. arg. cit. can. &
 jam habent discretionem & maturitatem
 sufficientem ad vovendum. 2. Maritus non
 potest omnia uxoris vota irritare, sed illa tantum
 quã usui matrimonii, rectã prolium educati-
 onis, domesticã gubernationi & administrationi
 familiã præjudicium afferre possunt. Ratio,
 nullo jure probatur potestas marito concedi
 omnes omnino actiones uxoris suã: quã
 de uxore procedunt. Engel h. n. 23. in fin. q. 1.
 latus sive superior Religiosus, quo nomine
 quidem Sub-Prior aut Minister, Abbat
 men venit, potest omnia Religiosorum sibi
 inferiorum vota irritare, exceptis, quã ex instru-
 mentis sunt, & voto strictioris Religionis.
 Superior tamen Novitiorum non potest
 vota directè & simpliciter irritare, sed solum
 suspendere; quã demum emissã Professionis
 dispositione juris censentur commutari in
 Religionis.

Q. 6. Quinam possint commutare vota
 modo? Resp. 1. Potest unusquisque propria
 auctoritate commutare votum suum in id,
 manifestè est melius. c. 3. de jurejur. Utrum
 voluntate voventis votum in evidenter
 commutari possit, dubitant AA. negant
 munitis, ob periculum, ne sæpe minus bonum
 præ majori aut æquali exhibeatur. 2. Utrum
 commutatio in minus bonum, certum est, requi-

authoritatem Superioris vel habentis privilegium Pontificium, quale varii Regulares, & dispensandi & consequenter commutandi vota, s. reservatis exceptis, habent; insuper & justam causam requiri certum est, de qua Schmalzgr. *h. n.* 100. 2. Licet etiam post commutationem voti voverint redire ad votum prius; quia, cum commutatio facta fuerit in ejus favorem, renuntiare huic potest. 4. Votum tamen factum in favorem tertii, ab eoque acceptatum nequit commutari absque ejus consensu; quia per acceptionem jus illi fuit acquisitum.

Q. 7. Quis dispensare possit in votis? Resp. 1. Potest in omnibus Pontifex, coll. ex *c.* 16. *Matth.* Episcopi, aliique Prælati jurisdictionem quasi Episcopalem obtinentes, & quidem potestate ordinaria à S. Pontifice sibi communicata in non reservatis *c.* 1. & 7. *h. t.* uti & Religiosi Mendicantes ex potestate delegata. Pater ex privilegiis ab Innoc. VIII, Eugen. IV, Martino V. Paulo III. concessis. 2. Dantur tamen casus, in quibus Episcopi etiam in reservatis possunt dispensare. Schmalzgr. *h. n.* 110. quod Reiffenstuel *h. t. n.* 40. pariter ad Religiosos Mendicantes extendit, posse & istos & hos in votis, quæ similia sunt reservatis, dispensare, adeoque hæc reservata non esse, certum est juxta omnes. 3. Præter potestatem in dispensante requiritur causa justa, fundata in pietate, utilitate, & necessitate. Sanch. *Libr.* 4. *Moral.* *c.* 45. à *n.* 26.